

ניצול זמן לקראת החופש (פעולה)

מטרות:

- החניכים יבינו שהזמן בידיים שלנו ואם נתכנן אותו מספיק טוב נוכל לצקת לתוכו הכל!!

שלב 3 – אם מתאים

מכינים ביחד פריליני שוקולד ומניחים במקרר.

שלב 4

נותנים להם כמה דקות שבועיים להשתעמם, כלומר מעכשיו מפעילים סטופר לדוג' 7 דקות יש לכם לעשות מה שבא לכם.. אנחנו המדריכים יושבים ולכם יש זמן חופשי.. סביר להניח שבשנייה הראשונה הם יתלהבו ואחרי שתי דקות ימאס להם..

שלב 5

נותנים לכל חניך דף עם דברים שממלאים להם את היום לדוג' סניף, לימודים, שינה, אוכל, תפילה, משפחה, תחביבים, כל חניך מקבל 24 עדשים כנגד 24 שעות ביממה, והוא צריך לחלק את העדשים שלו לפי מספר השעות שהוא מקדיש לכל דבר שכתוב שם במהלך היום. כשהחניכים גומרים מספרים להם את הסיפור על הפרופסור הזקן שעשה ניסוי לתלמידים שלו שבו הם הבינו שצריך לתכנן נכון את הזמן (מצורף בנספח) אם רוצים אפשר גם להראות סרטון שממחיש את זה או לעשות הצגה.. אח"כ מסבירים להם שעכשיו יש להם חופש והם/7 שעות שהם הקדישו ללימודים כל יום עכשיו פנויות להם וזה הזמן שלהם למלא אותו בדברים שהם רוצים אבל לא עושים, ושאלם לא יתכננו את הזמן נכון לפני החופש הוא יברח להם והם יצאו מאוכזבים, כמו שהיה להם במשימות וכמו שהם הרגישו בדקות שנתתם להם, כי לפעמים כשמנחיתים עלינו בבת אחת זמן חופשי פתאום כל מה שרצינו לעשות נשכח ממנו ואנחנו פשוט משתעממים או מבזבזים את הזמן. אם רוצים שזה ירד גם לקווים מעשיים אפשר לתת להם זמן להוציא את העדשים ששמו על שעות הלימודים ולחלק אותו על דברים אחרים שהם רוצים להקדיש להם יותר שעות, או להוסיף אפילו דברים נוספים שהם רוצים לעשות בחופש כמו לבקר את הדודים, להירשם לחוג שחייה, לטייל וכדו

צופר:

"החיים אינם אוסף הימים והשעות, אלא התוכן שיוצקים לתוכם" (יוני נתניהו)

עזרים

- עדשים
- דפים של מ' ור' (מצורף בנספח)
- דפים של חלוקת היום
- סיפור על ניצול זמן (מצורף בנספח)
- אם יש תקציב ומתאים לחניכים- תבניות סיליקון להכנת פרילינים, שוקולדים מומסים, אגוזים טחונים, ועוד הפתעות למילוי הפרילינים

שלב 1

נותנים לחניכים לבצע משימות שונות בהם הם צריכים להגיע להישג מסוים בזמן קצוב. כמו **ODT**, מרוץ שליחים, להסתדר לפי קריטריונים מסוימים וכדו'.. העניין בכל המשימות שלפני שהחניכים מתחילים את המשימות יש להם כמה זמן שהם צריכים ע"מ לתכנן את הביצוע שלה כך שהם יספיקו אותה בזמן הקצוב, אבל אחרי שמתחילים את המשימה ונגמר הזמן אי אפשר כבר להוסיף זמן, ומה שהשיגו זה מה שיש- הרעיון פה זה להרגיש את האכזבה שמרגישים כשלא מספיקים את מה שרוצים אם לא מתכננים מספיק טוב לפני.

שלב 2

משחקים רצוי ומצוי- כל החניכים עומדים בשורה מסודרת ליד הקיר והמדריכים מקריאים דברים שהגיוני שיהיו דברים שהם רוצים, לדוג' להתפלל כל יום, לא לדבר לשון הרע, לכבד הורים, ללמוד למבחנים, לעזור לחברים, להתנדב וכדו'.. כל חניך מתקדם צעד על כל דבר שהוא רוצה. בנקודה שאליה הם הגיעו כשמסיימים להקריא הם מניחים פתק בו כתוב האות ר' כלומר שעד כאן הדברים הרצויים. חוזרים לקיר ומקריאים שוב את אותה רשימה רק שהפעם מתקדמים צעד על הדברים שבאמת עושים, בנקודה שאליה הם מגיעים כשמסיימים להקריא הכל מניחים פתק עם האות מ' כלומר מצוי. עד כאן הדברים שמצויים אצלנו כבר. מהמקום שבו עומדים אפשר לראות שאם יש פחות דברים שהם מצויים מדברים שרצויים נכתב על הרצפה המילה 'מר' באמצעות המ' והר' ואם יש דברים מצויים יותר מרצויים נוצרת המילה 'רם'. הרעיון פה שהרבה פעמים יש פער גדול בין הדברים שאנחנו רוצים לדברים שאנחנו עושים בפועל.